בראתי יצר הרע ובראתי לו

Cities Edition

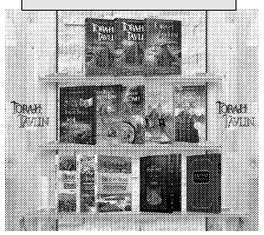

תורה תבלין

TORAH TAVLIN

לע"נ ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טוביה ז"ל
ורעיתו רישא החל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורקין

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES, ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

פרק ד' דאבות

Torah Tavlin Publications
34 Mariner Way, Monsey, NY © All Rights Reserved

שבת קודש פרשת קרח – ה' תמוז תשפ"ו
Shabbos Kodesh Parshas Korach - June 20, 2026

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א, ר"מ ש"ס חכמים ירושלים עה"ק

וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב
ויאמרו לא נעלה ... (מז-יב) – האמת והשלום אהבו

לפ"ש: "מכאן שאין מחזיקין במחלוקת, שהיה משה מחזר אחריהם להשלימם בדברי שלום". מקור הדברים בגמרא (סנהדרין קי:): "ויקם משה וילך אל דתן ואבירם", אמר ריש לקיש: מכאן שאין מחזיקין במחלוקת. דאמר רב: כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו שנאמר: 'ולא יהיה כקרח וכעדתו'". ופירש רש"י שם: "שמחל [משה] על כבודו והוא עצמו הלך לבטל מחלוקת". נבוא לעורר את לב המעיינים להתבונן מה לימדנו רב. אלמלא דבריו, אילו פירשנו שהכתוב "ולא יהיה כקרח" אוסר להחזיק במחלוקת, היינו מכוונים זאת רק כלפי מעורר המדנים (כקרח), ומזהירים אותו שימנע מרעתו. אולם רב מחדש חידוש גדול: גם זה שעליו התעוררה המחלוקת עובר בלאו, אף שמלכתחילה לא עשה מאומה ולא השיב למחריפו דבר, אם אינו מנסה לפייסם ולשכך כעסם כדי להחזיר את השלום.

במבט ראשון, קשה להכיל זאת. נצייר תמונה של איש חסיד השמח לעבוד את בוראו. הוא משכים בבוקר, רץ לבית הכנסת בשמחה, ועם כניסתו קמים אנשים ומחרפים אותו בגלל חשד שווא. החסיד פוסע למקומו ונושך את שפתיו כדי לשתוק, בכך הוא זוכה להזמנות עם ה"נעלבים ואינם עולבים" האהובים על ה' (גיטין לו:), ובשכר זאת יחייבו אותו ב'לאו'?! למה? כי לא התנצל בפני פוחזים שהתעללו בו חינם?!

המתמיהים יבקשו לעיין שוב בגמרא. אך גם לאחר שפשוף עיניהם יראו שזהו מאמר רב. הלוא אותו מסכן שהשפל ושתק אינו גדול ממשה רעיא מהימנא, ועליו אמר רב שאלמלא ניסה לפייס את ידיבו, היה עובר בלאו! אילו אדון הנביאים היה יושב בבקתתו, דבוק בשכינה, ושומע שמדברים עליו שהוא נוטל גדולה לעצמו, ומקבל על עצמו קבלה נשגבת שלא להשיב דבר - אילו הסתפק בכך, היה עובר בלאו! התורה דרשה שיוסיף על השפלתו וינסה בדברים רכים להשיב חמת מעוררי המדנים, אפילו יהיו רשעים כדתן ואבירם. במבט שטחי נדמה שהתורה מתעלמת מכאב הנרדף, אך בהתבוננות עמוקה מבינים שרק טובתו טמונה בדרישה זו.

נפנה לדדת קצת לדעתו ולמצבו של החסיד המסכן הנ"ל שקיבל מנה גדושה של בזיונות וחירופים. אכן מה טוב עשה שלא השיב למחרפיו מנה אחת אפיים. כי אז היה מבעיר למאוד את תבערת המחלוקת, ובשתיקתו אינו נותן מקום לאש המחלוקת להתפשט. אולם עדיין לא הביא פתרון אל ה'פירוד לבבות' שנוצר; הוא עצמו נשאר בלב שבור על אשר פגעו בו חינם, וגם הפוגעים בו אינם מכירים בגודל רעתם, וייתכן מאוד שכלל לא יבקשו להתפייס עמו, כי לא יהיה מי שיעמיד אותם על טעותם שחשדו במי שחף מפשע. להיפך, לתומם סוברים שכדין עשו בנזיפתם, כי בכך עמדו בפרץ והעמידו את הפוגע בהם על מקומו... ורק אם יפרש במענה רך את מעשיו ואת כוונותיו, יכירו המתגרים בו בטעותם, ולא ישאירוהו בלב דאוב; הם ידאגו לפייסו כראוי, ובכך ייטיב בעיקר עם עצמו, וגם עם יריביו, שלא ייענשו על מעשיהם.

הוא הדבר שמגלה רב במאמרו הנ"ל. רב נעשה כאומר להנרדף: אם חכם אתה הבן שגם אם באמת לא חטאת כלפי הפוגעים בך, עליך לתלות שלא נטפלו אליך מרוע לבבם, כנראה שלא ידדו לעומק דעתך להבין הליכותיך, וכתוצאה מזה נפגעו במידת מה, או שאכן היה איזה התייחסות בלתי רצויה מצידך שגרמ מחוסר תשומת לבך, והיא זו שעוררה בהם איזה אי שביעות רצון, וגרמה שלבם התחמם עליך כגחלת ולא ארכו הימים עד שנתפך גחלת הלב לשלהבת המחלוקת, ואם אינך מנסה ליישב את לבבם במענה רך, הנך גם כן 'מחזיק במחלוקת', כי ישאר הפירוד בינך ובינם. ורק אם תתייחס לדבריהם במענה רך תזכה להשיב את השלום על כנו.

עדותיך אתבונן

לשמדים מאת הגה"צ רבי אבשלום שליט"א, בעל"ס שחו אבותם

קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף ... (יז-יא)

לפ"ש: "רז זה מסר לו מלאך המות כשעלה לרקיע, שהקטרת עוצר המגפה כדאיתא במס' שבת (שבת פט, א)", עכ"ל. הרי בשעה שמשה רבינו עלה למרום לקבל את התורה, וכה לסוד זה, שהאופן לעצור את המגיפה הוא ע"י הקטרת. ויש לעיין מהו הכח של הקטרת שמעורר רחמי שמים, שע"י בכוחהלעצר את המגיפה?

ונראה לומד על פי מה דאיתא במדרש (שמות ל, א): "ועשית מזבח מקטר קטרת – מהו קטרת, ק' קדושה, ט' טהרה, ר' רחמים, ת' תקוה", ע"כ. כלומר, קטרת הוא ראשי תיבות של קדושה, טהרה, רחמים, ותקוה. ודברי המדרש צ"ב, דבשלמא זה שאמר המדרש שקטרת היא - קדושה וטהרה, מובן, שגם זה נכלל בעבודת קודש זו, שמטהרת נפש האדם, ומקדשתו. אבל צ"ב, מדוע הקטרת מעורר רחמי שמים יותר משאר כל העבודת שנעשה? ועוד צ"ב, מדוע הקטרת היא 'תקוה'. תקוה הוא אחד מן הלשונות של מדת הבטחון בהש"ת? ויש לעיין מה הקשר בין הקטורת למדת הבטחון בהש"ת?

ונראה בעזהי"ת לבאר, בהקדים ביאור עבודת הקטורת. **הרמב"ם** ביאר טעם מצות הקטורת (מורה נבוכים ג, מה), לפי שבאהל מועד היו מתחכין הקרבנות ורוחצים הקרבים, וזה הפיץ ריח רע במשכן, לכן צוותה התורה הקדושה להקטיר שם קטורת פעמיים בכל יום, שהיה לה ריח טוב מאוד, כדי לסלק אותו ריח רע. וידוע מה שאמרו חז"ל שהיו מריחין ריח פיטום הקטורת עד ירחיו, ע"ש בדבריו.

מבואר שיסוד מצות הקטורת היא כדי שיהנו מריחה, ולא תמאס נפשם מריח רע. וזה מחסדי השי"ת שרצונו להיטיב עם ברואיו. ויש להוסיף, שכתב **הספורנו** (בראשית כז, כז) "שמלבד המציאות המספיק לו להיותו מזון בעל חי הוסיף עליו טובת הריח המהנה ומועיל לדוח החיזוני והנפשי וזה מדרכי טובו", עכ"ל. נמצא שחוש הריח הוא מטובותיו של השי"ת שרוצה להטיב עם ברואיו.

לפי"ז נראה לבאר מדוע הקטורת היא "תקוה". דמי שמתבונן, שטעם הקטורת הוא משום שהשי"ת רוצה להטיב עם ברואיו, ואינו רוצה שיריחו ריח רע, ע"ז יתעורר האדם להכיר גודל חסדי השי"ת, וישריש בנפשו מדת הבטחון. וכפי שיעור שמרגיש השי"ת גומל חסדים טובים, תהיה זו סיבה שיבטח בהש"ת שיעשה עמו חסד חנם, הגם שלא מגיע לו כלום וע"כ מובן הייטב מדוע קטרת היא 'תקוה', שידוע מה שאמרו חז"ל: "שאפילו רשע ובוטח בה' חסד יסובבנו", שמדת הבטחון בכחה לעורר רחמי השי"ת, שיכול לזכות גם למה שאינו ראוי לבא לו, שאפילו רשע שאין בידו שום מעשים טובים, יכול לזכות לחסדי ה' ע"י הבטחון. לפי זה שאפשר הטעם מדוע הקטורת בכחה לעצר המגיפה.

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Gnushos in Eretz Yisroel at ZERO expense

הלכה למעשה

מאת הגאון מוה"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד היוסט

A SERIES IN HALACHA
LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (73)

Laws of Loans. Continued. Question: I borrowed a dozen eggs from my neighbor. Two of them had blood spots in them. Do I have to pay him back a dozen eggs or ten eggs, and if I don't owe a dozen, can I just pay back a dozen or is it *Ribbis*?

Answer: You only owe him ten eggs. Even though in *halacha* it suffices with our battery eggs to just throw away the bloodspot and eat the rest, as explained in **Shulchan Aruch** (1), since the widespread custom is to throw away the whole egg because of different *chumros*, and not save the good part, you only owe ten eggs. The one who lent you the eggs most probably would have found those blood spots the same way you had found them and would have also thrown out those two eggs. Since that is the *halacha*, it would be forbidden to pay him back twelve eggs because of the *issur* of *Ribbis* [interest on a loan]. The fact is that this is considered a loan since you are paying back different eggs. If there was not a clear blood spot, but something that needs a *psak* from a *Rav*, which many people just don't bother asking and just throw away the entire egg, one might debate the following question: In this case, do we say that you have no right to be *machmir* at the other person's expense and as a result, you owe him twelve eggs? Or since the other person also might not have bothered, you therefore only owe him ten? **R' Moshe Sternbuch** *shlita* in **Tesuvos Vehanhagos** (2) rules that in this specific case you would have to pay the twelve eggs.

Question: I lent money to a company that is owned by a number of Jewish partners, and they are not able to pay me now from the limited company funds. Can I collect my debt from the private belongings of the partners?

Answer: It is fully accepted in the financial world that a business company entity has limited liability, [hence the name L.L.C.]. Therefore, the private belongings of the partners are not liable. Those who lend to the company know this and presumably had this in mind when they lent the money in the first place, and they cannot go now and collect from private money (3). Certainly they cannot get from the private money of shareholders.

(1) יו"ד סוג' (2) תשובות והנהגות א:תתכא
(3) ע' פתחי חושן, הלואה ז:יז

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – חולין מז:

"מתו מחמת מילה" - A woman was מל her first son and he died. She was מל her second boy, he died. She now brought her third son and asked R' Nosson if she should give him a ברית מילה? He replied, "I saw the baby was red, so I told her wait until it subsides (it gets absorbed into his body) and then give him a ברית." תוס' [ד"ה שלישי] says we see from here ר' נתן holds like רבי that after 2 times is a חזקה and he told the mother to wait because there is a חזקה of מיתה. The מהרש"א asks: how does תוס' know the פסק of ר' נתן was based on חזקה, maybe it was purely because the baby was red? Also, the *Gemara* [שבת קלד.] brings this story as proof that redness in a baby is a סכנה for מילה? The מהרש"א answers: If חזקה wasn't a deciding factor, why did ר' נתן mention that her first 2 boys died from מילה? Rather the פשט is: until now ר' נתן didn't hold that redness is a problem, but when he saw the first 2 boys were also red and died, he said wait because 2 times makes a חזקה that redness is a סכנה. Once the דם is absorbed in the body, מילה may be done. From this פסק, the *Gemara* [שבת] learns that דם שלא נבלע is a סכנה and it was learnt from this story where ר' נתן used חזקה to establish this fact. The משנה [יבמות ע] says an ערל may not eat תרומה. Rashi says the ערל we are referring to is a כהן that didn't get a ברית מילה because of מתו אחיו מחמת מילה. **Tosfos** agrees with רש"י, but **תוספות ישנים** ר"ת brings that holds, if one didn't get a ברית because of מתו אחיו then since it is a סכנה for him, he is not considered a ערל. The ערל referred to in this *Mishnah* is one that is a משומד לערלות. **ר' אלחנן** [**קובץ הערות** ס' מח', יט] explains: *Rashi* and *Tosfos* both hold one who can't have a *bris* because of מתו אחיו is considered an אונס and although אונס is always פטור from ברית מילה, the bottom line is that he doesn't have a *milah* and is still an ערל and אסור to eat תרומה. Just like if one was a אונס and didn't have a knife available to perform the *bris*, we wouldn't say since he is a אונס he's מותר to eat תרומה, so too here, although he is a אונס and פטור from ברית מילה, he is still considered an ערל. **ר"ת** holds that the אונס of פיקוח נפש is different than other אנוסים, in that it takes away the entire *mitzvah*. Just like a baby, prior to 8 days old does not have a מצוה of ברית מילה, in a case of פק"נ one doesn't have a *mitzvah* at all.

The **מנחת חינוך** [יז אות א] says: even according to ר"ת, this is only if there was never a time where he could've gotten a מילה. If there was a time where he was ראוי למילה but didn't get one, even if he is in a situation of סכנה ר"ת would agree (to תוס' ורש"י) that he is an ערל. If one was מל his son before the 8th day, he wasn't מקיים מצות מילה, but he is not עובר anything [שם ב' אות כב'] and after day 8 the baby is considered מהול. Also, this is not considered being מבטל a מצות עשה, because before day 8 there is no *mitzvah* and to be considered a ביטול, the מצוה has to be here. However, we would dissuade him from doing this as he is losing out on fulfilling a מצות עשה.

הוא היה אומר

R' Dovid Yisroel Ber Kaufmann ***zt"l*** **(Reflections of Redemption)** would say:

"The *Torah* reading of *Korach* and the incidents of *Gimmel Tammuz* contain a valuable lesson for us. Each event that occurred on 3 *Tammuz* began with a denial of the leader as the unifying intermediary. Korach rebelled against Moshe, the sun protested against Yehoshua, and the communists imprisoned the previous **Lubavitcher Rebbe** ***zt"l***. Each event eventually led to a greater revelation of G-dliness with the world. Neither natural phenomenon nor the actions of man can truly hinder a Jew's Divine service. Through these tests we are to reach a stronger and higher level of Divine service. Then for the Jews, and indeed the whole world, there will be light and joy, gladness and honor."

A Wise Man would say: "Caring for but not trying to own may be a further way to define friendship."

To place an ad or to dedicate in your city for a simcha, yahrzeit or any reason, please send an email to:Torahtavlin@yahoo.com

Shouldn't ONLY ד' get our attention the whole Tefila?

Dedicated in honor of all the graduates of this year's 2026 class and especially the Valedictorians who have made us all so very proud. May you go מחיל אל חיל

מעשה אבות .... סימן לבנים

הבדלו מתוך העדה הזאת ואבלה אתם כרגע ... (טז-כא)

The *Gemara (Berachos 21b)* learns the amount of ten men required for a *minyan* from a *gezeirah shava* that connects *Kiddush Hashem* to the tragic story of *Parshas Korach*. When *Hakadosh Boruch Hu* commanded Moshe and Aharon to, *"Separate yourselves from the midst of this eidah,"* during the *machlokes* of Korach, the word *"eidah"* is linked directly to the ten *Meraglim* who were called an *"eidah ra."* By deriving the very concept of a *tzibbur* from Korach and his assembly, the *Torah* is teaching us a tremendous lesson about the importance of unity and *achdus*: a *minyan* doesn't require pure and righteous *tzaddikim* - rather, just ten *Yiddishe neshamos* all standing and *davening* together. This proves that while we must stand up against evil sinners, just as *Moshe Rabbeinu* stood against Korach and his rebellious assembly, ultimate judgment belongs to *Hashem*, and our responsibility is to ensure that no one is excluded from the circle of community.

Cantor Louis J. Herman grew up in Toronto, Canada. His father, Rev. Samuel Herman, had been a well-known Cantor in Montreal and Toronto. A boy soprano, Cantor Louis Herman was a protégé of the world-famous *Chazan*, Yossele Rosenblatt, and had sung on the famous Maxwell House Coffee Hour on New York's Jewish Station WEVD. During the 1920's and 1930's he sang professionally in Canada and throughout the American middle west and northeast.

When Canada entered World War II on the side of the allies, Louis Herman enlisted in the Canadian Army and ultimately saw combat duty. When he finished his training, young Louis was transferred to Italy. He was promoted to the rank of sergeant and by war's end, he was assigned to the front, in the midst of heavy fighting.

Throughout the difficult months of the war, Louis kept as many *mitzvos* as he possibly could. On the day of his mother's *Yahrzeit*, despite being many miles away from any *shul*, Louis wanted to say *Kaddish* for her. This prayer, however, would require a *minyan*, and finding ten Jews in the middle of a battlefield in Italy was not going to be easy.

Louis knew of only five other Jewish soldiers in his unit. Louis approached the army chaplain, who was a priest, and explained his predicament. Louis asked the chaplain if he knew of any other Jewish soldiers in the area.

To Louis's surprise. the chaplain not only knew where he could find other Jewish soldiers, but he also understood the meaning of a *minyan*. He was happy to be of assistance.

"See that area over there?" The chaplain pointed to a tall observation tower. "That is where our soldiers guard our unit and watch for advancing German soldiers. When they see any activity, they radio the information back to the artillery unit to help us aim our bombs more precisely. There are four Jews who occupy positions in the observation tower. lf you'd like, I can put in a call to them and ask that they come over to our area for your *minyan*."

Louis was overjoyed. He would have exactly the ten men required to make up a *minyan*. The kind chaplain called over and asked if the unit could spare the four Jewish soldiers for a few short minutes. To his great relief, the soldiers were happy to oblige. Louis was able to say *Kaddish* on his mother's *Yahrzeit* with a *minyan*.

After they finished *davening*. Louis thanked everyone for joining him and enabling him to fulfill this meaningful personal obligation. The entire group lingered for an extra minute, enjoying the opportunity to pray altogether, even for a short time.

As the four soldiers turned to walk back to the observation tower, they suddenly heard a loud explosion and saw a most startling sight. The entire tower and its contents had been blown up by German saboteurs who had managed to plant explosives at the base of the tower and successfully exploded their charges. Only the four Jewish soldiers, who had just "happened" to be busy doing a very important *mitzvah*, had escaped annihilation.

Chazal tell us *(Pesachim 8b)* that *"Shluchei mitzvah einan nizokin"* - messengers who go to do a *mitzvah* are saved from harm. Not only do acts of *chessed* help others, but those very acts can also save us from harm. **(For Goodness' Sake)**

תורת הצבי על הפטרות

DEEP, PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH

ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה ... (שמואל א' יא-יד)

As a descendent of Korach, *Shmuel HaNavi* devoted his life to correcting his ancestor's rebellious actions by always making sure to present the proper *Torah* perspective in everything. As Shmuel gathered the nation for his final farewell speech, he said, "... לכו ונלכה הגלגל" - *"Come, let us go to Gilgal."* At face value it seems innocent enough - after all, Gilgal was the main location for gatherings at the time. However, Shmuel seems to be using two words to say the same thing - *"Come"* and then *"let us go."* Why is that?

R' Yaakov Yosef of Polnoye ***zt"l*** explains from the teachings of his holy *Rebbi*, the **Baal Shem Tov** ***zt"l*** that we see from various places that when the *Torah* uses a double wording like this, it is meant to emphasize two aspects of one action. For example, the *mitzvah* to establish a king was stated as, "שום תשים עליך מלך" another seemingly redundant double wording. However, while the **Abarbanel** ***zt"l*** grapples with whether this was an actual *mitzvah* being that Shmuel chastised the nation for eventually requesting one, the consensus is that the double wording underscores a deeper meaning in that the nation must be aware that if a king is placed over you, he will then rule you, not the other way around.

Thus, in a similar vein, the double wording here of "לכו ונלכה הגלגל" - underscores *Shmuel Hanavi's* message to *Klal Yisroel* that at this juncture in time there will be a shift in guidance and power. The nation must recognize and acknowledge it, and then "go to it" willingly.

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם ... (טז-טו)

After Moshe implores Korach and his followers to terminate their mutiny, he asks הקב"ה not to accept their offerings. One *pshat* in **Rashi** explains that this refers to Korach's portion of the twice-daily קרבן תמיד in which all of *Klal Yisroel* has a share. The fire should not consume their portion. This seems a bit uncharacteristic of Moshe. The *posuk* goes on, "לא חמור אחד". I was scrupulous in not taking anything of theirs. Rashi adds, even when I traveled with my family from *Midyan* to *Mitzrayim*, I didn't use their donkeys, to which I had a right. Why did Moshe choose this particular disclaimer, and why *davka* now?

Perhaps we can suggest the following *machshava*. Moshe, the רועה נאמן של כלל ישראל, knew that our *manhigim*, or any person being עוסק בצרכי ציבור, must be entirely dedicated to the job, with no ulterior motive, totally לשם שמים. When one is עוסק בצרכי ציבור, the next word, באמונה, is the operative word. Thus, if Korach's camp could wage such a war, questioning the Divine plan, their agenda must be flawed. Hence, their portion of the קרבן ציבור was defective, as קרח wasn't qualified to represent the *tzibbur*. So, yes! It was exactly at this point Moshe interjected by saying that he had no personal gain from his leadership; not even a donkey ride! It would be fitting to mention the *Chazal* that compares מלמדי תינוקות to the stars: "מצדיקי הרבים ככוכבים" (דניאל יב-ג). (see ב"ב ח:) Why are they like the stars? As we've said before, בשם **R' Leib Bakst** ***zt"l***: Stars are created to serve the moon. Children's *Rabbeim*, as any other מצדיקי הרבים, who work tirelessly on behalf of *Klal Yisroel*, are stars!

Following the death of Korach, the *Torah* enumerates the כ"ד מתנות כהונה. Once again, we must wonder, why mention it *davka* now? The answer is because *Kohanim* and *Levi'im* are deservant of our appreciation for their self-sacrificing efforts on our behalf. So now, as the school year comes to a close, it would behoove us to also show our gratitude to *Rabbeim* and teachers for all that they have done during the past year, with such dedication and *mesiras nefesh*!

משל למה הדבר דומה

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ... (טז-א)

משל: During the era of the **Ksav Sofer**, the prominent Baron Rothschild paid a visit to the Rabbi's prestigious *yeshivah*. Looking across the crowded study hall filled with three hundred dedicated young men; the Baron was perplexed. He turned to the Rabbi and asked why he was training so many future rabbis. "Are there even enough rabbinic postings in the entire region to accommodate them all," he asked.

"I don't need 300 *rabbanim*," the *Ksav Sofer* said. "I need two *rabbanim*, and 298 *balebatim* who will listen to them."

The *Ksav Sofer's* response brilliantly captured a foundational philosophy; the *"Oberlander balabos."* The primary goal of this *yeshivah* model was not exclusively to mold lifelong scholars or communal leaders, but to cultivate honest, hard-working laymen. These men would enter the business world to support their families while remaining fiercely dedicated to their spiritual growth. They would rise early to study, adhere to Jewish law and custom like loyal soldiers, prioritize their children's religious education, and willingly accept the authority of true *Torah* leadership.

נמשל: *Parshas Korach* highlights the destructive nature of ego and the refusal to accept one's divine role. Korach and his followers were dissatisfied with their own elevated status, coveting the highest leadership positions instead. However, the *Torah* teaches that true holiness doesn't require a title or a position of ultimate authority. A community thrives when individuals humbly embrace their unique responsibilities and faithfully support their leaders. True greatness is found in loyal dedication to *Hashem's* structure, not the pursuit of power.

ריבפש

INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

ויאמר ה' אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך בני"ִ ... (יח-ב)

The *posuk* states with regard to *Shevet Levi*: *"In their Land you shall have no inheritance and a share you shall not have among them; I am your share and inheritance among the Bnei Yisroel."* Levi was to receive no portion in *Eretz Yisroel*; rather, their inheritance is *Hashem*, to be devoted to His service and to be standing and ready to spread His *Torah* among the Jewish people. The **Rambam** at the end of *Hilchos Shemittah v'Yovel* famously adds: "ולא שבט לוי בלבד" - *This does not apply only to the tribe of Levi; rather, each and every person in this world whose spirit motivates him and whose mind grants him the understanding to separate himself and stand before Hashem and serve Him and worship Him, [that is,] to know Hashem... and casts off his neck the yoke of the many calculations that people make [regarding his livelihood, etc.] - such a person becomes kodesh kodashim! And Hashem will be his share and inheritance forever and ever, and He will grant him in this world sufficient sustenance, in the same way that He granted the Kohanim and Leviyim."* In other words, anyone who dedicates himself to the service of *Hashem* and to learning His *Torah*, *Hashem* will ensure that he gets the sustenance he needs to persevere.

This has been borne out time and again. A check comes in out of nowhere; someone decides to give a belated birthday cash gift - *Hashem* has many ways to send a person *parnassah,* and those who spend their days in the *Beis HaMedrash* dedicated to His service see constant miracles in maintaining their holy work.

Rabbosai, a *gevaldik* opportunity has been presented to us here in America. The *Torah* world in *Eretz Yisroel* is reeling from the *gezeiros* imposed by the heretical government and courts, and the *yeshivos* and *kollelim* have lost their funding. It is the *hashgacha* of *Hashem* that the *achrayus* for their budgets has fallen upon us in *Chutz L'aretz*. Let us heed the call of the *Gedolim* and through the *Keren Olam HaTorah* be the *shluchim neemanim* of *Hashem* to keep the banner of *Torah* flying proudly in our holy land. ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת!